

anava abans, en els procediments negociats sense publicitat, perquè s'han presentat moltes empreses a la licitació. Un total de 45 han presentat oferta, perquè ara saben que no està trucat, que no és per als amics; i, a més, moltes d'estes empreses no tenen experiència suficient en este tipus de procediments de contractació pública, perquè abans estaven vetades per a este tipus de servicis i, aleshores, s'han hagut de demanar informes, hi han hagut molts errors, s'han hagut de fer esmenes, s'ha hagut d'esperar a la resolució d'alguns recursos del tribunal administratiu central que suspén el procediment, etcètera.

No obstant, la mesa de contractació no ha deixat de reunir-se, fins i tot en el mes d'agost. I li dic com està ara la situació.

Estat actual dels lots. Set dels lots, l'1, el 5, el 8, el 10, l'11, el 12 i el 13, tenen contracte adjudicat i en vigor des de l'1 de novembre. La setmana passada han estat adjudicats els lots 4, 7 i 9, el 14 de novembre, que, si no n'hi han recursos, en els quinze dies hàbils posteriors se firmarà el contracte. Els últimes tres lots, el 2, el 3 i el 6, estan en fase d'intervenció prèvia a l'adjudicació que es preveu que es podrà realitzar en el mes de desembre.

En resum, de les 2.158 places que se quedaren en situació d'il·legalitat després de la sentència, després d'estes adjudicacions només en quedaran 15. Anem a fer unes adjudicacions que posaran en legalitat totes estes places,...

La senyora vicepresidenta primera:

Vicepresidenta...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-acabe- regularitzarem les persones que s'havien quedat en situació d'alegalitat i arribarem a les 2.836 places, perquè no s'han presentat ofertes suficients per a cobrir les 3.300.

Moltíssimes gràcies, senyora Álvaro. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Passem ara a la pregunta 1.074, que formula la diputada Llum Quiñonero, del Grup Parlamentari Podemos-Podem, també a la vicepresidenta del govern.

Senyora Quiñonero, si és tan amable de polsar el micròfon, per favor.

Quan vullga.

Cuando quiera.

La senyora Quiñonero Hernández:

Sí.

Buenas tardes, vicepresidenta.

Buenas tardes a todos.

La residencia de mayores de Torre vieja funciona desde hace más de cuarenta años en la ciudad. Nació como un hotel residencia para trabajadores de una institución llamada «de ahorro y previsión», vinculada a proyectos de la dictadura, y pasó a residencia de mayores sin apenas adaptar su entorno –salas, habitaciones, pasillos, entradas–, y así ha seguido hasta el presente, desde que pasó a manos de La Generalitat, en 1987.

Hace unas semanas estuve allí y vi la precariedad de las instalaciones. Los muebles antiguos del hotel que nunca sirvieron para nada siguen vacíos en algunos de los salones. Una barra de bar en un pasillo que nunca se convirtió en otra cosa. Pasos y zonas adaptadas chapucemente para personas de movilidad limitada que son la mayoría.

Este antiguo hotel hasta tiene un jardín al que la mayoría de los residentes no pueden acceder por las dificultades de acceso que tiene y porque la capacidad de los trabajadores y de los auxiliares no da para ayudarles a salir al jardín. Así que una parte de ellos no pueden hacerlo.

Es la única residencia pública en Torre vieja, mientras en la ciudad y en toda la comarca de la Vega Baja crecieron como setas durante décadas residencias privadas, y se abandonaba el cuidado de lo público, de la residencia de mayores de Torre vieja y de cualquier otra que jamás se proyectó.

Tuve una entrevista con el director de allí hace unas semanas, Antonio Dols Martínez, que lleva en esa residencia veintisiete años. El abandono de la atención de la residencia durante décadas ha llevado a una situación de extrema gravedad que hay que afrontar. Hablé con las trabajadoras, con la dirección, con algunas de las personas residentes.

La lista de problemas es amplia: falta de personal auxiliar. La tarea es dura, para una plantilla en gran medida envejecida que hace un trabajo físico potente y excelente, y sobre quienes recae el peso fundamental del cuidado de tantas personas que mañana podemos ser nosotros. Carecen de médicos desde enero, porque no se cubren las plazas o se cubren por breve plazo de tiempo.

Los médicos de sanidad cobran el doble y se les atiende a través del SAMU o del ambulatorio próximo. Faltan recursos para algunos residentes completamente dependientes, que necesitan asistencia respiratoria y aspiradores que no tenían cuando les visité. La bolsa de trabajo que sule puestos temporales no se ha convocado desde 2007 y es obsoleta.

Desde hace diez años está cerrada una planta y sus 23 habitaciones, y no se ocupan las habitaciones que se van quedando libres. El centro no parece reunir las condiciones de evacuación que se requeriría.

¿Cuál es el plan, señora Oltra? Allí hay 127 personas que se bastan por sí mismas y 109 personas dependientes, estos son mis últimos datos. Gentes autónomas que tienen vínculos en la ciudad y otras que arrastran problemas sociales o con patologías graves, que no tienen recursos para atender. Pero las soluciones no han llegado.

¿Reúne este centro las condiciones adecuadas para una residencia de mayores? ¿Seguirá cerrada la planta? ¿Es la solución reabrirla? ¿Qué hay que hacer con esta residencia? Tengo en mis manos el escrito de buena parte de la plantilla que ahora le entregaré. Pide soluciones. Las personas residentes no las piden, pero las necesitan con imperiosa urgencia.

Y esos trabajadores y trabajadoras que hacen posible el cuidado de tantas personas, que mañana podremos ser nosotros, también requieren nuestra atención. Esta es la pregunta: ¿qué va a pasar con esa planta que está cerrada y cuál será el futuro de la residencia pública de Torrevieja? (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señora Quiñonero.

Señora vicepresidenta. Polse, per favor. Quan vullga, pot intervindre.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyora Quiñonero, per la pregunta.

Vosté preguntava, a banda del que ha preguntat ara, per què estava inutilitzada una planta en la residència pública de majors de Torrevieja des de fa deu anys. Crega'm que jo també m'he fet eixa pregunta, entre altres coses perquè tractar d'esbrinar què ha passat en els últims anys és molt difícil. Molt difícil, perquè no queda constància escrita de les instruccions, no se sap per què passaven les coses.

Se tancaven plantes de residències i no hi ha cap escrit que justifique això. I pel que hem pogut saber, la planta se tancà en principi per a fer una sèrie d'obres, aixina informa este director, que vosté ha anomenat, el senyor Dols. Es va començar a rehabilitar per al seu ús com a planta residencial, òbviament.

Després va vindre la pandèmia de grip A –no es riguen per favor, però açò és aixina– i des de la direcció territorial se li va dir al director que deixara la planta buida per si havien de ficar allà malalts de grip A, en la residència.

Passada l'alarma de la grip A, se va insistir des de la direcció del centre què passava en açò; estem parlant òbviament des de fa prou de temps, i mai més se va saber. Mai més se va saber res, mai hi ha hagut una instrucció, ni una instrucció de per què se tancava ni que s'havia de tancar, ni una instrucció sobre la grip A que no fóra de conversa telefònica, sense cap instrucció per escrit. I ahí està tancada.

Jo vaig visitar esta residència, igual que la directora general, igual que el director territorial, perquè esta residència òbviament per a nosaltres, igual que li dia abans a la senyora Álvaro, la prioritat és allò públic, després allò gestionat pel tercer sector, i si no arribem, doncs ja hem de col·laborar amb les empreses privades.

Però en este cas, és de veres que esta residència, igual que Carlet, que tenen els mateixos anys més o menys, que van ser transferides per l'Imerso en el mateix any estan absolutament abandonades. Necessiten reforma. La raó per la qual no estem derivant persones allí és precisament perquè hem de baixar el nivell d'ocupació per a poder mamprendre també eixes reformes.

També per a complir les ràtios, perquè vosté sap que tenim un problema greu en les taxes de reposició per a posar més personal. I després n'hi ha una altra raó, i és que estes residències abans eren de persones, el que seria vàlides, a mi no m'agrada esta terminologia, però és la que s'utilitzava. Clar, no és el mateix una ràtio per a una residència on les persones són autònomes, m'agrada més esta manera de qualificar-ho, que no on les persones són dependents, i cada vegada necessiten més assistència.

Nosaltres, com vosté sap, hem pensat que persones autònomes no pinten res en una residència, però tampoc anem a traure la gent de sa casa quan igual porten vint anys vivint allí. Però en qualsevol cas, nosaltres entenem que les residències han de ser per a persones amb dependència i que han de ser per a persones que necessiten assistència.

En eixe sentit, eixa, igual que la de Carlet que ja s'està treballant en els plànols per a la remodelació, han de ser remodelades per a adaptar-se a les necessitats de hui en dia de persones en situació de dependència. Estem també treballant en la modificació de la normativa de les ràtios, de les residències precisament tenint en compte això, que les persones autònomes no van a estar en un futur en les residències.

I la de Torrevieja entra dintre també d'este paquet de residències que tenen més o menys això, entre trenta i quaranta anys, i que han de ser renovades, perquè han estat vint anys abandonades, senyora Quiñonero. I ara, hem de renovar-les, hem d'adaptar-les, hem d'adaptar normatives, i la de Torrevieja per descomptat entra en este paquet de residències que necessiten eixa reforma i amb les quals s'està treballant.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Anem a passar a la pregunta 934, que formula la diputada Fabiola Meco, del Grup Parlamentari Podemos, també a la vicepresidenta. Senyora Meco, quan vullga.

La senyora Meco Tébar:

Senyora consellera, bona vesprada.

La pregunta que le formulo esta tarde tiene que ver con derechos, los de los trabajadores de los centros de menores, y también con los derechos de las niñas, niños y adolescentes que residen en esos centros donde las bajas de los trabajadores no son cubiertas. No le pregunto por algo puntual. Pregunto por lo que ya es tendencia, una inercia preocupante. Le pregunto por centros de menores, pero esta realidad afecta también a centros de mayores, como le acaba de exponer mi compañera Llum.